

Mint a hullámok mint a fényképek

*mint a hullámok
mi is mindent elvesztettünk
katasztrófa vagy esemény?
mi történt mikor és miközben?
ezek a beborult barna fények
a szoba lassan egy másik szobát mutat
az ablak fénybarlangja . . .
ablak ez vagy folyosó?
és ezek az átmeneti dolgok
ma itt és holnap már eltemetve
és nyom nincs rajtuk:
már a kezek is eltemetve!
a szoba már egy másik szobát mutat*

Az elveszíthetetlen

1.

*ma is
1973 októberében
Havannában
a kerengő márványa
a kút a pálmák
egy régi püspöki villában
ahol ma diákok laknak
az életem veled álmodik
ma is*

2.

*a tenger Havanna előtt —
a hullámok kifehérednek a szélben
aztán újra sötéten: a fehér alatt
csak egymást érezve dőlnek össze
és még hallom a zúgásukat
amikor már újra fehéren: a sötét felett
máshol és ugyanúgy hullámzanak —
a madarak mintha éreznék
milyen nagy mélység fölött
keringenek:*

csak egy pillanatig érnek a sötétkékekhez
aztán mint a hangjuk
olyan élesen szállnak fel
és fehér fészületeik
már csak árnyékok a kéken
árnyékok!
mint mások élete
a miénken

RAFFAI SAROLTA

Télidőre

Járhatsz ezüstkorszakban szűgyig. Ágtól áigig se merészkedjen
Tükrös a tompor, comb, a láb. kincsével — aki lelke van.
Korai deret hány az üstök. Levél se hullhat el zörögve,
Szélvesszőkkel ha fészülködtek, de aranyostort mennydörögne
régen-fakó legényhajaktól az ég — imádván önmagát,
pókhálózott a fű, a nád. hogy lobbanjanak el a fák.

Rejtőzz zsarátnok melegébe:
orcádon krétapor a pír.
Dérüstökök víg legénysége
havat szaporít télidőre,
s a költő mesét mond, ha ír.

Így megyen

Kiteljesül, beteljesül
testnek, léleknek.
Így megyen.
Kék varrottas burjánzik el
a bőrömön, a szívemen.

Ki örzi kiseded életünk
a másnapig?
Soha tovább.
Kiteljesül, beteljesül
terepre kényszerült babák ...

Tipegést bárha nem tudunk:
száz bántást tűrünk.
Így megyen.
Himes indák bozótja nő
a szívemen, a szíveden.